

Zneužívání: 83. Komplementarismus a měsíc boje proti domácímu násilí



Zneužívání



Co má komplementarismus společného s měsícem boje proti domácímu násilí?

“Prosím, neříkejte mému manželovi, že jsem něco řekla. Tihle muži si myslí, že mohou ženy šikanovat, aby se jim podřídily.”

Podobné výroky slyším od křesťanek v komplementárních manželstvích poměrně často. Ale přestože si mnohé z těchto žen uvědomují tíhu, kterou nesou, rozhodly se zůstat v poslušnosti a službě svým manželům.

Jiné ženy považují za čest podílet se na hierarchii ovládané muži. Podobně jako manželky z Gileádu v

Příběhu služebnice (*The Handmaid's Tale*) od Margaret Atwoodové přijímají svou roli, dívají se jinam a na vše, co jejich manžel rozhodne, reagují slovy: " Pochválen budiž". Některým z nich je dokonce dovoleno psát články nebo knihy do konzervativních evangelikálních médií, aby podpořily moc mužů.

Mnoho křesťanských žen však tuší, že v jejich manželství není něco v pořádku, i když možná nedokážou odhadnout, co to je, nebo nevědí, jak reagovat na teologii, která to podporuje.

Jednou z nejvýznamnějších výzev, kterým dnes křesťanské ženy čelí, je tedy rozpoznat zneužívání, které zažívají, a vypořádat se s ním.

Měsíc povědomí o domácím násilí

V říjnu 1981 vyhlásila Národní koalice proti domácímu násilí "Den jednoty", aby spojila obhájce obětí násilí z celé země. Když se z něj stal týden akcí, získal si pozornost celé země. V říjnu 1987 se na něj zaměřila pozornost po celý měsíc. V říjnu 1989 pak americký Kongres oficiálně vyhlásil říjen Národním měsícem informovanosti o domácím násilí.

"Každá třetí žena a každý čtvrtý muž byl fyzicky zneužit svým partnerem."

Podle Národní sítě pro dětský traumatický stres "každá třetí žena a každý čtvrtý muž byli fyzicky zneužiti intimním partnerem". Pokud tolik žen trpí fyzickým zneužíváním, představte si, kolik z nich se potýká s emocionálním nebo duchovním zneužíváním, které bylo teologií sakralizováno.

Sakralizace hierarchií ovládaných mužů

Potíže s rozpoznáním domácího násilí v křesťanských manželstvích jsou způsobeny tím, jak je oděno do jazyka o Kristu a církvi. Komplementární muži jsou přirovnáváni ke Kristu, zatímco ženy hrají roli církve, která Krista poslouchá a slouží mu.

Samozřejmě mohou tvrdit, že muži musí své ženy milovat v souladu s Ef 5. Nevidí však, že [kodexy domácnosti](#) podle Ef 5, které se týkaly manželů a manželek, otců a dětí, pánů a otroků, byly kulturně situované hierarchické schránky diskutované v rámci řecko-římské říše - kodexy, které autor Ef 5 dekonstruoval a otevíral směrem k vzájemné podřízenosti a lásce.

Místo toho dnešní komplementaristé využívají evangelium k tomu, aby ženy postavili na nižší místo z hlediska autority, autonomie a příležitostí jen na základě jejich ženské identity.



Sarah McDugalová

Sarah McDugalová je autorka, koučka a žena, která prožila zneužívání a pomáhá křesťanským ženám identifikovat a řešit systémové zneužívání v jejich manželství. K Měsíci povědomí o domácím násilí vytvořila [bezplatnou tabulku a rychlokurz](#), které pomáhají křesťanským ženám rozpoznat červené signály zneužívání.

V rozhovoru pro *Baptist News Global* McDugalová uvedla svou trojí definici zneužívání:

- Myšlení, které je založeno na nátlaku.
- Systém přesvědčení, který umožňuje moci omezovat svobodu.
- Vzorec chování, který poškozují nebo vykořisťují.

Když porovnáme genderovou hierarchii s McDugalovou definicí zneužívání, zjistíme, že komplementarismus je:

- Komplementarismus je myšlení, v němž ženy poslouchají muže a slouží jim.
- Systém přesvědčení, který umožňuje mužům omezovat a určovat, co smí ženy dělat.
- Vzorec chování, který poškozují a zneužívá ženy tím, že snižuje jejich identitu a kontroluje, co mohou dělat.
- “Neexistuje žádný zdravý komplementarismus.”

Neexistuje žádný zdravý komplementarismus. Z definice je to na oprávnění založené a mocí řízené vykořisťování žen jen proto, že jsou ženy.

Identifikace jako křesťanská žena

John Piper, zakladatel a učitel konzervativních evangelikálních kalvinistických komplementárních organizací napsal knihu *Toužící Bůh a Rada pro biblické mužství a ženství* (*Desiring God and The Council on Biblical Manhood and Womanhood*), [v roce 2015 řekl](#), že ženy jsou stvořeny k tomu, aby byly pomocnicemi a služebnicemi mužů bez ohledu na jejich rodinný stav:

“Samotné pohlaví – tedy naše sexuální mužství nebo ženství – je podstatnou součástí naší Bohem dané identity, ať už jsme v manželství nebo ne.”

Přiznal sice, že je “absolutní dinosaur, když ... mluví o těchto věcech”, ale prohlásil, že “by pro mě bylo těžké si představit, jak by žena mohla být drilující seržantkou – ‘hejbní se, vpravo hled, vlevo hled, drž hubu, vojíne’ – nad muži, aniž by porušila jejich smysl pro mužství a svůj smysl pro ženství”.

Dále uvedl, že si nemyslí, že by ženy mohly sloužit jako policistky nebo být manažerky na pracovišti nad muži, “aniž by ohrozily hluboké biblické a psychologické otázky”.

Jaký recenzovaný výzkum Piper provedl, aby svá vědecká tvrzení o genderové hierarchii podpořil? V roce 2018 [uvedl](#): “Stačí jít na YouTube a zadat téměř cokoli, například “Jsou muži a ženy rozdílní?” nebo “Jaký je rozdíl mezi mužským a ženským mozkiem?”. Vyjde vám spousta úžasných zdokumentovaných výzkumů o tom, jak moc se muži a ženy liší ve své biologické a psychologické podstatě.”

“V křesťanství je základní podmínkou pro dívky a ženy být milé, být shovívavé, dlouho trpět, být trpělivé.”

Navzdory tomuto “úžasnému zdokumentovanému výzkumu”, který Piper provedl na YouTube, si McDugalová uvědomuje krizi identity, do které muži jako Piper křesťanské ženy dostávají.

Vysvětluje: “Piper se domnívá, že je to pro něj těžké: “V křesťanství je základní podmínkou pro dívky a ženy být milé, odpouštět, dlouho trpět, být trpělivé.””

Podmíněné vědomí

Ženy, které vidí realitu optikou hierarchie ovládané muži, jsou svým rámcem podmíněny tak, že si neuvědomují, jak nezdravé jsou jejich vztahy.

“Ženy jsou společností – ať už světskou nebo náboženskou – podmíněny tím, že od ní očekávají požadavky, které jsou pro ni přinejlepším neznámé a přinejhorším děsivé,” vysvětluje McDugalová. “Kulturní a náboženský rámec, do něhož je ponořena, ji naučil, že existuje pro mužovo potěšení a že její primární hodnota je zakořeněna v tom, že je pro něj sexuálně žádoucí, že mu dělá potěšení a že mu nepřekáží jejich děti.”

Protože identita komplementárních křesťanek je identitou pomocnice a poslušné služebnice, je jejich role strukturována tak, aby podporovala touhy a sny mužů. Podle McDugalové “se obvykle dívá na svět z hlediska jeho úspěchu, nikoliv ‘svého’ úspěchu, a může se jí stát, že potlačí své vlastní tvůrčí schopnosti ve prospěch toho, aby se ujistila, že on bude moci realizovat ty své”.

Co je řečeno a nevyřčeno

Důsledkem komplementarismem podmíněného vědomí je, že domácí násilí se může projevat jak v tom, co se v manželství říká, tak v tom, co se neříká.

McDugalová poznamenala: Okolní kultura jí vštípila očekávání, že žena musí vždy jednat s láskou, radostí, mírumilovností, trpělivostí, dobrotou, laskavostí, jemností, věrností nebo sebekázní – a to i

tehdy, když jí někdo ubližuje, cítí se zraněná nebo prožívá oprávněné rozhořčení”.

Kromě toho, že se domácí násilí objevuje ve slovech, která muži říkají svým manželkám, objevuje se také ve způsobu, jakým ženy cítí, že nemohou dát najevo křivdu, zranění a oprávněné rozhořčení, které prožívají.

“Byla nastavena tak, aby vnímala ženský úspěch jako sebeuspokojující, obětavý, podřízený a, upřímně řečeno, druhý nejlepší,” vysvětluje McDugalová.

Tyto ženy jsou umlčovány nejen pokud jde o jejich zranění, ale také pokud jde o jejich touhy. V kurzu McDugalové “Je to zneužívání?” uvádí příklady poznámek, které tyto ženy často pronášejí. Jedním z častých výroků je např: “Můj manžel by mi nikdy nedovolil udělat xyz.” Taková poznámka signalizuje nevyřčené přání, které pravděpodobně zůstalo nevyřčeno kvůli jiným slovům, jež manžel řekl.

Boj proti kulturním válkám nebo hledání společné lásky

Když [Kevin DeYoung](#) v roce 2020 na konferenci *The Gospel Coalition* prohlásil, že “budoucnost patří plodným”, oznámil novou “strategii kulturní války, za kterou by se měli konzervativní křesťané postavit: V tomto případě je třeba, aby si pořídili více dětí a učili je jako diví: “Myslete na to, že je to pro vás důležité. Mít více dětí a učit je jako diví,” řekl Young. Důrazně zvažte, zda si pořídít více dětí, než si myslíte, že zvládnete. ... Zvolte si svou smečku dětí přes službu Target. Není téměř nic více protikulturního než mít více dětí.”

Tito muži blábolí o manželství jako o svazku mezi jedním mužem a jednou ženou na celý život jako o obrazu evangelia. Ve skutečnosti však berou manželství nadarmo jako strategii kulturní války a podmaňují si evangelium jako své náborové pole. A jak do tohoto obrazu zapadají ženy? To ony nesou všechna rizika a bolesti spojené s nošením a rozením dětí a jejich vláčením přes Target, zatímco muži si mohou užívat sexu a pak jít za svými sny.

“Muži, kteří vykazují Ovoce Ducha – muži, kteří jsou milující, mírumilovní, trpěliví, dobří, laskaví, jemní, věrní, sebeovládající se – jsou “mužnými muži” zesměšňováni jako nějaká zženštilá úchylka.”

Když jsem psal proti těmto mužům, [reakcí TheoBros](#) bylo, že se mi vysmívali, že jsem otec v domácnosti, slabý muž, ztroskotanec, jako zženštilému kvůli mým dlouhým vlasům. McDugal zopakoval mou zkušenost, když řekl: “Muži, kteří projevují ovoce Ducha – muži, kteří jsou milující, pokojní, trpěliví, dobří, laskaví, jemní, věrní, sebeovládající se – jsou ‘mužnými muži’ zesměšňováni jako nějaká zženštilá úchylka.”

Vzhledem k tomu, že společná láska je kooptována politicky konzervativní kulturní válkou, křesťané si myslí, že jsou definováni ortodoxní teologií, zatímco ve skutečnosti jsou definováni kulturou.

McDugal uvedl jeden z příkladů a poznamenal: “Nejsou to jen konzervativní církevní představitelé, kdo to propagují, i když to jistě dělají. Dennis Prager právě tento týden vydal video, ve kterém říká ženám, aby ‘děkovaly svým manželům za to, že jsou jim věrní’, protože pro muže je to ‘mnohem těžší’, protože muži jsou přirozeně nastaveni tak, že ‘chtějí různé ženy’. Pokud je tedy věrný, je to pro něj těžké a vy mu musíte být vděčná za jeho velkou oběť, kterou přináší, když ctí ten nejzákladnější manželský slib.”

Nejenže se tyto ženy učí, že jsou v hierarchii níže, ale v kontextu běžného evangelikálního učení se jim také říká, aby o sobě pochybovaly, podezřívaly se a nedůvěřovaly si. Je tedy přirozené, že se neumějí mít rády.

Domácí násilí, které vyplývá z vnímání manželství jako kulturní války, a nikoli jako společné lásky, spočívá v tom, že ženy jsou od sebe a svých partnerů odloučeny a vyhnány.

Odpojení a vyhnanství

Rozštěpení vlastního já a společenství vede k odloučenému a izolovanému prožívání reality. McDugalová říká: "Obtížné situace máme tendenci přežívat tak, že je zvládáme jednu po druhé. Věci, které se stanou, potlačujeme nebo minimalizujeme, abychom se s traumatem vyrovnaly a mohly jít dál."

"Jsou ovlivňovány, aby se podřídily právě těm systémům přesvědčení, které vytvořily prostor pro to, aby se zneužívání dařilo."

"Když se zneužívaným manželkám říká, aby odpustily každý případ bolestivého týrání a 'nevyhrabávaly minulost', jsou trénovány ve slepotě vůči vzorcům opakovaného systémového zneužívajícího chování.

Jakmile oběti začnou tyto vzorce sledovat - psát si deník, dokumentovat atd. - začnou vidět, že se to nemění. Nejde o jednorázový špatný den. Je to pokračující vzorec opakovaného a škodlivého chování. Je to skutečná povaha jejich partnera, nikoliv rarita nebo anomálie.

Samozřejmě, když na to upozorní, okamžitě se jim řekne, aby přestaly být zahořklé a přestaly se soustřeďovat na minulost. Takže jsou nuceny k dodržování právě těch systémů přesvědčení, které vytvořily prostor pro to, aby se zneužívání dařilo."

Je to zneužívání?

Ve svém bezplatném minikurzu s názvem ["Je to zneužívání? Rozpoznávání červených signálů"](#) McDugalová pomáhá ženám zkoumat a rozpoznávat vzorce zneužívání související s jejich přesvědčením a různými životními kontexty.

Měsíc povědomí o domácím násilí by měl být pro nás všechny příležitostí k růstu povědomí o tom, jak jsou ženy fyzicky, psychicky, emocionálně a duchovně zneužívány. Je však také důležité, aby křesťané začali vnímat dynamiku genderové moci nikoli jako něco, s čím mohou křesťané naplnění Duchem nesouhlasit, ale jako sakralizované domácí násilí.

Když se tento měsíc budeme zamýšlet nad tím, jak teologie utvářela identitu křesťanských žen a jak je nutila mlčet, zatímco byly pověřeny rolí prostých vojáků rodičích dětí v kulturní válce ovládané muži, která je odděluje od jejich identity a od jejich partnerů, McDugalová se ptá:

"Lze se divit, že ženy většinou nemají potřebné dovednosti k tomu, aby rozpoznaly své zneužívání?"

Rick Pidcock

[Baptist News Global](#)

Rick Pidcock



Rick Pidcock

Rick Pidcock je absolventem Univerzity Boba Jonese v roce 2004 s bakalářským titulem v oboru Bible. Je to spisovatel na volné noze se sídlem v Jižní Karolíně a bývalý Clemons Fellow s BNG. Nedávno dokončil magisterský titul v oboru uctívání na Northern Seminary. Je otcem pěti dětí v domácnosti a produkuje hudbu pod uměleckým jménem Provoke Wonder. Sledujte jeho blog na adrese www.rickpidcock.com.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)